

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. ζ΄ 11-16)
8 Οκτωβρίου 2017

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς μᾶς διηγήθηκε σήμερα με σύντομο και παραστατικό τρόπο τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ μοναδικοῦ παιδιοῦ μιᾶς γυναίκας χήρας ποὺ ζοῦσε στὴν κωμόπολη τῆς Ναΐν. Ἡ κωμόπολη αὐτὴ βρίσκεται στὰ νότια τοῦ ὄρους Θαβώρ, στὴν Γαλιλαία.

Ἐκεῖ πήγαινε ὁ Κύριος συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς μαθητές του καὶ ἀπὸ πολὺ κόσμο. Μόλις πλησίασε τὴν πύλη, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔμπαιναν στὴν πόλη, βρέθηκε μπροστὰ στὴν νεκρικὴ πομπή. Ἡ θλίψη ὄλων καὶ ιδιαίτερα τῆς μητέρας, ἀβάστακτη.

Τὰ πράγματα ὅμως μὲ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἀλλάζουν τροπή. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς συναντιέται μὲ τὸν θάνατο. Ἐκεῖνος ποὺ εἶναι ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου, ἔρχεται ἀντιμέτωπος μὲ ἓνα γεγονός ποὺ ἔσβηνε κάθε ἀνθρώπινη ἐλπίδα. Εἶναι ὅμως Ἐκεῖνος ποὺ ἀφανίζει τὴν θλίψη καὶ τὸν πόνο καὶ φέρνει στὸν κόσμο τὴν χαρά. Εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἔχει ἐξουσία νὰ λέει: «Νεανίσκε, σοὶ λέγω ἐγέρθητι» καὶ ἡ ἐντολὴ τῆς ζωῆς νὰ ἐνεργοποιεῖται αὐτοστιγμεί. Τὸ νεκρὸ παιδὶ σηκώνεται καὶ παραδίδεται ζωντανὸ στὴν ἀπελπισμένη μητέρα.

Μὲ αὐτὸν τὸν θαυματουργικὸ τρόπο ὁ Θεὸς ἐπισκέφθηκε τὸν λαό του. Δὲν ἦταν καθόλου μικρὸ γεγονός αὐτὸ ποὺ εἶδαν ὅλοι. Ἕνας νεκρὸς ἀναστήθηκε μὲ τὸ πρόσταγμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ λύπη ποὺ εἶχε κυριεύσει τὴν ψυχὴ τους ἔφυγε καὶ ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὴν χαρά.

Ὁ θάνατος, ἀδελφοί μου, εἶναι ἀδιαμφισβήτητα φοβερὸς γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι ἓνα ἀφύσικο γεγονός ποὺ δὲν ἐπινοήθηκε ἀπὸ τὸν Δημιουργό, ἀλλὰ προέκυψε ὡς συνέπεια τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τὴν ζωὴ, ποὺ εἶναι ὁ Ἰδιος. Ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε γιὰ νὰ ζοῦμε, ὄχι νὰ πεθαίνουμε. Μᾶς ἔδωσε τὴν ζωὴ, γιὰ νὰ τὴν ἀπολαμβάνουμε καὶ ὄχι γιὰ νὰ τὴν ἀκυρώνουμε.

Ὁ θάνατος ἔρχεται στὴ ζωὴ μας, ὅταν ἡ ψυχὴ χωρίζεται ἀπὸ τὸ σῶμα. Μόλις ἡ ἀθάνατη ψυχὴ ἐγκαταλείψει τὸ φθαρτὸ μας σῶμα, αὐτὸ διαλύεται, μαρτυρῶντας ὅτι ἡ ζωὴ εἶχε ἀξία συζευγμένη μόνο μὲ τὴν πνοὴ τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἡ ψυχὴ μέσα μας. Ἡ ἀθάνατη ψυχὴ ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ ζεῖ περιμένοντας τὴν κοινὴ ἀνάσταση. Τὸ σῶμα μετὰ τὴν ἀνάσταση δὲν εἶναι πλέον φθαρτὸ, ἀλλὰ ἀφθαρτοποιημένο χωρὶς ὑλικὲς ἀνάγκες. Μὲ τὸ σῶμα αὐτὸ ἡ ψυχὴ θὰ ζήσει αἰώνια, χωρὶς τὸν φόβο νὰ τὸ ἀποχωριστεῖ ξανά.

Ἡ ἐπανασύσταση αὐτῆ τῆς ἀνθρώπινης ὀντότητας καὶ ἡ ἐκ νέου ἐνοποίησή της εἶναι τὸ μεγάλο δῶρο τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου, Χριστοῦ, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Ἀναστάσεώς του.

Πολλοὶ ἄνθρωποι δυσκολεύονται νὰ πιστέψουν στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπομένως στὴν ἀνάσταση καὶ τῶν δικῶν μας σωμάτων, ἐπειδὴ παραμένουν δοῦλοι τῆς φθορᾶς καὶ τῶν παθῶν. Ἔτσι χάνεται ἡ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος, καὶ ἡ ζωὴ μας κυριεύεται ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ τὸν τρόμο τοῦ θανάτου.

Τὴν πίστη μας ὅμως στηρίζει ὁ ἄδειος τάφος τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ὀνομάζεται καὶ εἶναι Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ λειτουργικὴ μας ζωὴ ἔχει ὡς ἐπίκεντρό της τὸ γεγονός αὐτό, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀντλεῖται ἡ ἐλπίδα καὶ προσφέρεται ἡ ζωὴ.

Οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ φίλοι τοῦ Θεοῦ ποὺ γίνονται τὰ πρότυπά μας, ἐπειδὴ ἀπέκτησαν αὐτὴν τὴν πεῖρα τῆς ἀναστάσεως, ἀψηφῶντας τὰ πάντα καὶ θυσιαζόμενοι γιὰ τὸν Χριστὸ μὲ φρικτὰ βασανιστήρια. Δὲν ὑπολόγισαν πλοῦτη, νειᾶτα οὔτε κι αὐτὴ τὴν ζωὴ τους, προκειμένου νὰ κερδίσουν τὴν χαρὰ τῆς αἰωνιότητος. Ἐζῆσαν τὴν χαρὰ τῆς ἀναστάσεως ἀπὸ τὸν παρόντα κόσμον, ἐπειδὴ πίστεψαν ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ὕπνος ποὺ θὰ μᾶς ξημερώσει στὴν ποθητὴ ἡμέρα τῆς ὄντως ζωῆς.

«Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι». Ὁ παντοδύναμος λόγος τοῦ Κυρίου ποὺ ἀνέστησε τὸ νεκρὸ γιὰ τῆς χήρας τῆς Ναὶν ἀντηχεῖ σὲ κάθε χρόνο καὶ ἐποχὴ καὶ διαλαλεῖ τὸ μήνυμα ὅτι πλέον ὁ θάνατος ἔχει νικηθεῖ. Μέσα στὴν Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχουν νεκροί. Ὅλοι εἴμαστε ζωντανοί. Ἄλλοι στὴ γῆ κι ἄλλοι στὸν οὐρανό.

Ἄς μὴ λυπόμαστε λοιπὸν ὑπερβολικὰ γιὰ τοὺς ἀγαπημένους μας κεκοιμημένους. Πρέπει νὰ μᾶς παρηγορεῖ ἡ βεβαιότητα ὅτι ζοῦν στὴν φιλόθρονη ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἄς προσευχόμαστε γι' αὐτοὺς καὶ ἄς ἀγωνιζόμαστε νὰ τοὺς συναντήσουμε, γιὰ νὰ ζήσουμε μαζί τους καινὴ καὶ ἀναστημένη ζωὴ. Ἀμήν.

[dkpdf-button]